

Folketingsforhandlingerne

5385. Eneste Beh. af Forslag til Mynthslov.

men vi have den Pligt at følge, hvad vi anse for den rette og retfærdige Afgjørelse nu. Min Stilling er derfor den, at jeg skal stemme for Mindretallets Forslag, fordi vi derved undgaa at komme til at isolere Norge paa en Maade, som jeg vilde anse for at være i høj Grad betænkelig; det vilde skabe en Splid i Norden i Stedet for, hvad vi havde tilstræbt, at skabe et Sammenknætningspunkt. Derfor stemmer jeg for det Forslag, der aabner Afgang for fremtidige Forhandlinger, selv om vi ved Nødvendigheden af at komme til en Guldsfod foreløbig skalde komme til kun halvveis at indføre en Mynthsreform, der maasse om nogle Aar maa gøres om igjen. Derfor siger jeg, at jeg idag stemmer for dette Forslag. Der- som jeg imidlertid ikke kan blive oplyst om at have taget feil med Hensyn til Beregningen af Løbsforholdet, da maa jeg forbeholde mig at stemme mod selve Sagens endelige Vedtagelse. Hvad den Sommer, som foreskrevet vil komme til at indeholde, ved ganske vist Sagen af os. Hvad Norge vil vælge, vide vi ikke, vi vide maaste ikke i dette Dødblik, hvad vi selv vælge, og hvad Sverig vil komme til, vide vi naturligvis ligesaa lidt; men det forekommer mig at være i væsentlig Grad betænkeligt i dette sidste hastige Dødblik, efterat en Udvalgsbetænkning har forelagt her i Løbet af een Dag i Slutningen af Samlingen, at gaa til en saa gennemgribende og betydningsfuld Reform, som en hel Omvæltning i vort Mynthsystem virkelig er, saa indgribende i alle private Forhold, som vel nogen Reform er, som vi forhandle. At vedtage den med saa kort Frist under Forhold som de nuværende kan jeg ikke give min Stemme til. Jeg tror ikke, at vi ville risikere noget særdeles ved at opstøtte Reformen, indtil vi samles i Høsten, og i Løbet af disse Maanedes haaber jeg, at saadanne Forhandlinger ville kunne sættes i Gang mellem Regjeringerne i Norden, veiledede af de Ansættelser, der nu have gjort sig gjældende saavel her i Aftensdagen som i Storthinget, som kunne føre os ind paa en anden Vej, og jeg kan ikke andet end slutte med at sige, at jeg haaber, at Resultatet deraf vil blive en fælles Afslutning til et større europæisk Mynthsystem.

Finansministeren: Det ærede Medlem (Bossen), som nu havde Ordet, fremdrog et Punkt, med Hensyn til hvilket han ganske rigtig fremhævede, at han ved sine Udtaleser stillede sig saavel mod Udvalgets Mindretalsforslag som mod Flertalsforslaget og i det Hele mod de Beslutninger, der allerede tidligere have været tagne af begge Rigs-
19de Maj.

115. Mode. Ordentlig Samling, 1872-73.

5386. Forslag til Mynthslov.

dagens Thing. Jeg skal dog ikke af denne Grund undlade med et Par Ord at komme ind paa Hjørnepunktet i det af det ærede Medlem berørte Spørgsmaal, thi endog jeg ikke tror, det vil være rigtig at forlade det egentlige Døvedsspørgsmaal, som ligger for ved denne Behandling. Det ærede Medlem fremdrog, hvorledes man formentlig ved Overgangen fra een Mynthsfod til en anden kunde gaa forskjellige Veie, og jeg tror, at han ligesom antydede, at den Vej, som var fulgt i Konventionen og i Lovforslaget, strengt taget ikke kunde siges at være retfærdig. Jeg er overbevist om, at dette er en ikke-juridisk Opfattelse, en Opfattelse, som mangler den reilge Stærkthed. Der er over det modsatte Opfattelse et Skin af reilge Stringens, men det er ogsaa kun et Skin. Sagen er nemlig den, mine Herrer, at naar Solvmynten har været her- skende i et Land, ville naturligvis Forpligtelserne i de Kontrakter — lad mig nu holde mig til Betalingen efter Kontrakt — som have været afsluttede under denne Lovgivnings Herredømme, lyde paa et saa eller saa stort Beløb i Solvmynt. Nu ser det jo meget reilge forrest ud, naar man siger, at det strengt Retfærdige vil være, at Betalingen, naar den skal erlægges, erlægges i Solv, saasom efter Kursforholdet mellem Guld og Solv paa den Tid, da Betalingen skal erlægges, men herved over- ses det aldeles Afgjørende, nemlig, at Kontrakten maa forudsættes at være afsluttet ikke om Solv men om Solvmynt. Saafermt nu ikke den Om- stændighed, at Kontrakterne ere afsluttede i Solv- mynt paa Grund af, at den ved Kontraktens Af- slutning gjældende Lovgivning hjemlede Solvmynt- foden, naar, som sagt, ikke denne Omstændighed skal forbyde Lovgivningen nogensinde at gaa over til Guldmynt, — hvilket dog vilde være aldeles urimeligt — kan ingen anden Magt paa Jorden end Lovgivningsmagten med Retfærdighed bestemme, hvad der skal betales efter Guldmyntfoden i Ste- det for det Beløb, som skalde betales efter Solv- myntfoden. Det vilde være den fuldstændigste Vilkaarlighed, at lade dette Spørgsmaal blive af- gjort af en uberegnelig paa de forskjellige Steder forskellig Kurs, paa hvis Fastsættelse man ikke har nogen Indflydelse, og som stadig varierer. Der er kun een retfærdig Afgjørelse af Forholdet ved Overgangen fra Solv til Guldmynt, og det er den, at Lovgivningsmagten bestemmer Over- gangsforholdet. Spørges der nu om, paa hvilken Maade Lovgivningen da retfærdig skal fastsætte Overgangsforholdet, er det min bestemte reilge Overbevisning, at denne Fastsættelse ikke kan ste- alene efter Kursforholdene i et eller andet tilfæl-